

els cupons dels títols del Deute de l'Estat corresponents a una anyada, qual va ser depositat a la Caixa d'Estalvis, a una deixebla de les Escoles de la Junta de Dames.

V. Premi Marqués y Matus.—Diploma y 800 pessetes al jove farmacèutic de positiu modelat que hagi observat durant els estudis millor comportament y aplicació.

VI. Diploma y medalla de la Sociedad al deixebla català que hagi obtingut en nostra Universitat més nombre de premis ordinaris.

VII. Premi Moreu y Bori.—Diploma y 1.500 pessetes pera redimirer del servei militar a un jove pobret fill y sei de Barcelona, d'excellents condicions morals y que mantingut als seus pares ab el seu treball. Si no's pot entregar, al recluta que rendeixi més condicions de les exigides, se li donaran 500 pessetes.

VIII. Segon Premi Moreu.—Diploma y 600 pessetes al fill de famila, pobret y sei de Barcelona, menor de 25 anys, que convergeixi a aplicació a un centre catòlic d'ensenyança nocturna y ajudi a sostener la seva famila.

IX. Altre premi Moreu.—Diploma y 500 pessetes a l'oficina de pare y mare, pobret y filla de Barcelona, de bones costums, que s'ha llegit y escriture y ajudi a mantenir ab el seu treball a algun germà seu malalt o impossibilitat, de pocs anys.

X. Premia de la Caixa d'Estalvis.—Diploma y 250 pessetes a cada una de les 5 persones de bona conducta moral y erigiosa, que ab el seu jornal hagin mantingut als seus pares, fills o germans impossibilitats.

XI. Premi Casas.—Diploma y 300 pessetes al fill o filla de pares pobres que mes proveïx d'amor els hagi donat.

XII. Premi Arana.—Diploma y 250 pessetes al fill o filla que remexi les mateixes condicions de l'anterior.

XIV. Premi Aleja.—Diploma y 600 pessetes a la persona veïna de Barcelona que hagi fet més sacrificis pera educar y instruir a la seva família.

XV. Premi Aranó.—Diploma y 200 pessetes a la mare de familia resident en la província, viuda y pobret, que mantingui y educui cristianament a més fills.

XVI. Premi Thos.—Diploma y 200 pessetes pera un munt de qualsevol lloc de Catalunya que en treba la subterrània hagi realitzat a gran acte de valor o d'abnegació en benefici dels seus companys de treball o de la conservació de les excavacions.

XVII i XVIII. Premis del marquès de Santa Isabel.—Diploma y 500 pessetes a cada fill a l'obrer y obreira de fets, treballs o estampats de cotó, vef d'aquesta província, que fassí més de 30 anys ell, o més de 20 ella que esfigui en un establiment industrial, pels amils del qual hagin demostrat adhesió en moments crítics.

XIX. Altre premi Prats.—Cinc lors de 500 pessetes cada un, a cinc jornalers que treballan hagin solent a gún accident que els impossibiliti i fetxo, prefeintse als que tinguin fils o parets vells.

XX. Diploma y 250 pessetes a l'obrer jornaler que sense oblidar les seves atencions familiars hagi recollit a una persona vella y pobret o un infant, imposib, orfa o abandonat.

XXI. Dos premis de diploma y 250 pessetes cada un, pera un servent d'un o altre sexe y un mossos de mastra que hagi estat distingitius, 10 anys seguits en la meua en una mateixa casa.

XXII. Diploma y 250 pessetes a la persona que necessitari del seu treball, hagi fet més caritat als pobres.

XXIII. Premi Mora.—Diploma y 250 pessetes a la que hagi salvat d'un perill, la vida d'alt, exposant la propria.

XXIV. Premi Castells. Dos de diploma y 500 pessetes cada un, pera personnes d'un o altre sexe, catòlics, naturals de Sant Bon que s'hagin distingit a més de les seves condicions morals, pels seus actes a favor d'orfes o vells o per altres fets humanitarios.

XXV. Premi Puig.—Diploma y 500 pessetes pera un acte que no estigué comprès en aquest programa y sigui mereixedor de premi.

XXVI. Diploma, medalla y permís de usar el segell de la Societat al patró o esculpidor que donant al seu art una aplicació industrial hagi estat en Barcelona o seu p'tà, durant el darrer quinzeny, ab caracter permanent, a gún taller o centre de producció d'articles de renguegut utilitat y consum general que's distingeixin per les seves condicions artísticas, contribuint d'aquesta manera a durar el gust y a impulsar el progrés de les arts industrials.

XXVII.—Títol de soci de mèrit y medalla de la corporació a l'autor de la monografia eràtica a un important monument arquitectònic de Catalunya, estudiant baix els punts de vista artístic, històric y arqueològic.

XXVIII.—Títol de soci de mèrit y permís pera usar l'escut de la Societat, al que presenti un treball o avens científics de remarkable mèrit, qual treball no quedará de propietat de l'Economia.

XXIX.—Premi Argel.—Títol de soci de mèrit y 2.000 pessetes destinat a l'autor del millor llibre que's presenta a concurs, retallat a l'estudi d'una qüestió de caràcter econòmic, d'intèrsei pera Catalunya, el terme pera la presentació de les obres o justificant acaba'l 30 de juny de 1910. Però més detalls sobre aquest programa dirigirem a la Secretaria de l'Economia, Sant Sever, 5, pral., de 3 a 7 de la tarda dels dies feiners.

Noves de l'extranger

LIMA.—L'incident diplomàtic que ha motivat la fredor de relacions y que pot motivar una ruptura entre'l Perú y Xile, ha estat motivat per haver rebutjat el govern peruan una planya de bronze d'acer per xile pera esser collocada en el moment als morts en la guerra del Pacific.

S'ha excusat el Perú en no haver completat Xile el tractat d'Ancon, ab que termina aquella guerra, en lo referent a la ocupació de les dues províncies de Tucumán y Arica. El Perú encaixó que Xile havia de haver retornat aquestes terrenys, per haver expirat el plaz convinient.

De Xile se diu que'l govern xile vol la pau de tots maneres y té'l propòsit d'arranjar la qüestió de la possessió de aquelles províncies que reté desde 1879, per evitar una guerra.

S'ha manat a l'esquadra xilena que's trobava a l'estret de Magallanes que fassí via cap al Nord. S'ignora si's tracta de redirigir alguna maniobra naval davant dels ports del Perú.

BUDA-PEST.—L'Hongria està davant d'un altre conflicte politic, motivat per l'adoció de la llengua hongaresa com a oficial.

Els ministres del gabinet pertanyents a la coalició hongaresa, Kossuth y Apponyi, menys a ab dirimir en vista de què els ministres Wekerle y Andrássy no accepten els seus punts de vista en lo referent

a l'ús oficial de la llengua nacional hongaresa, qui diu que es una de les principals revindicacions del parti de l'independència, que comana Kossuth.

El president de la Cambra hongaresa, Justus, ha visitat a Francisco Josep pera parlar del conflicte. L'emperador vol que la llengua d'Austria sigui la oficial en tota la confederació, oposantse sobre tot a que los oficiais de l'exèrcit parlin en madrigal als soldats hongaresos.

La qüestió es causa de gran agitació entre'l poble, especialment entre'l parti de l'independència, o nacionalista, que no vol que Wekerle y Andrássy allarguin l'assumpte y bui en les seves accions.

CONSTITANTOBIA.—Notícies recentes diuen que l'agitació dels nacionals esdevenus inspira series inequívocas al govern otomà.

Prim. Reconegement de la nacionalsitza ambunita, com eniatut autònoma, formant part de l'imperi otomà.

Segon. La palaibana se regoneguda com a oficial a la província.

Tercer. Liberalitat religiosa.

Quart. El governador de l'Albania elegit pels albances.

Continuen regnant en les esferes governamentals tempran i pa i iest.

El govern ha donat ordre al destacament militar d'Andrinòpolis, d'evitar tota tropa en entrals camperols y la garnició de la frontera búlgara.

RIO JANEIRO.—Durant l'any 1908, els europeus que han entrat en aquesta república són en nombre de 94.000. No més en aquest port són 41.000 els europeus arribats.

TEHERAN.—Han esclatat nous desordres en el sud de l'imperi.

La situació del shah es cada vegada més critica, pug la revolució se propagarà ràpidament per tot l'imperi.

Les darreres noves donen compte d'haver declarat el moviment insurreccional a Bouchiria, assassinat al governador y a dos fills seus.

ILEGINT LA PREMPSA

Sobre l'últim debat:

De la Època:

«El señor Abadal pudo reducir su discurso a ayer a algo como esto: «Señores señadores: Desde el momento en que el señor Sol y Ortega se declara autonomista, y afirma, en nombre de sus electores de Barcelona, que quiere la liberación de los Municipios y de las provincias, y la constitución de las regiones, nosotros no podemos contender con el señor Sol y Ortega, y nos limitamos a decir dos cosas: primero, que como nacionales as nos creemos más capacitados que el señor Sol y Ortega para definir y administrar las intenciones del nacionalismo; y segundo, que en esas intenciones nuestras, como en las definiciones bien conocidas del nacionalismo, no hay absolutamente nada que afecte ni que pretenda jamás afectar a la unidad de España. Hubiera el señor Sol y Ortega habido este discurso, y el señor Sol y Ortega habría tenido que guardar para mejor ocasión sus nuevos golpes de pecho patrióticos, ó se los hubiese dado en el vacío.

Pero el señor Abadal lo entendió de otro modo: acaso con razón, al ver sin ella. Lo entendió de otro modo, creyendo que era menester desvanecer lo que aquí se llama un equívoco, y acudió ingenuamente al debate, y definió el nacionalismo y subrayó su sentido, y desentrancó el discurso famoso del señor Cambó, y no perdonó incidente de la catilinaria del señor Sol y Ortega, y se armó lo que era natural que se armase.

Don Amós Salvador se indignó. Sol y Ortega machacó de nuevo sobre su espaldismo incondicional. Montero Ríos declaró incompatible con todo al nacionalismo, y acusó de nacionalista la reforma social, afirmando que jamás la admisión de que dominen los obreros en las empresas es una condición necesaria para la realización de la justicia social.

XX.—Diploma y 250 pessetes a l'obrer jornaler que sense oblidar les seves atencions familiars hagi recollit a una persona vella y pobret o un infant, imposib, orfa o abandonat.

XXI.—Diploma y 250 pessetes a l'obrer jornaler que s'hagin distingit a més de les seves condicions morals, pels seus actes a favor d'orfes o vells o per altres fets humanitarios.

XXII.—Diploma y 500 pessetes a la persona que necessitari del seu treball, hagi fet més caritat als pobres.

XXIII.—Premi Mora.—Diploma y 250 pessetes a la que hagi salvat d'un perill, la vida d'alt, exposant la propria.

XXIV.—Premi Castells. Dos de diploma y 500 pessetes cada un, pera personnes d'un o altre sexe, catòlics, naturals de Sant Bon que s'hagin distingit a més de les seves condicions morals, pels seus actes a favor d'orfes o vells o per altres fets humanitarios.

XXV.—Premi Puig.—Diploma y 500 pessetes pera un acte que no estigué comprès en aquest programa y sigui mereixedor de premi.

XXVI.—Diploma, medalla y permís de usar el segell de la Societat al patró o esculpidor que donant al seu art una aplicació industrial hagi estat en Barcelona o seu p'tà, durant el darrer quinzeny, ab caracter permanent, a gún taller o centre de producció d'articles de renguegut utilitat y consum general que's distingeixin per les seves condicions artísticas, contribuint d'aquesta manera a durar el gust y a impulsar el progrés de les arts industrials.

XXVII.—Títol de soci de mèrit y medalla de la corporació a l'autor de la monografia eràtica a un important monument arquitectònic de Catalunya, estudiant baix els punts de vista artístic, històric y arqueològic.

XXVIII.—Títol de soci de mèrit y permís pera usar l'escut de la Societat, al que presenti un treball o avens científics de remarkable mèrit, qual treball no quedará de propietat de l'Economia.

XXIX.—Premi Argel.—Títol de soci de mèrit y 2.000 pessetes destinat a l'autor del millor llibre que's presenta a concurs, retallat a l'estudi d'una qüestió de caràcter econòmic, d'intèrsei pera Catalunya, el terme pera la presentació de les obres o justificant acaba'l 30 de juny de 1910. Però més detalls sobre aquest programa dirigirem a la Secretaria de l'Economia, Sant Sever, 5, pral., de 3 a 7 de la tarda dels dies feiners.

Y cuando les disputan ja immigración de estudiantes y pensionados, el dolor de una nueva Alsacia y Lorena, en una Alsacia y Lorena del espíritu, alige a los patriotas como si se tratase de una usurpación y de una afrenta histórica. «La Diputación de Barcelona—decía Mr. Amadeo—ha votado recientemente una importante cantidad para el envío anual de certos número de estudiantes a otras aulas de Alemania. Es éste preguntarnos por qué razones no nos dedicamos nosotros a obtener las mismas veniales y por qué no nos proponemos atraer hacia nuestro país a la flor de la intelectualidad de nuestros vecinos. El genio francés, no es mal veces más simpatiqu a la juventud española. La juventud italiana y hasta la de América del Sur, y no posee cualidades para influir sobre el clima más profundamente? Todas nuestras universidades nacionales deberían, pues, esforzarse en multiplicar las relaciones científicas de Francia con esos países latinos, en los cuales el pensamiento francés encuentra todavía un terreno favorablemente preparado. En las mismas quejas dolorosas pronunciadas por Mr. Ernest Charles, el distinguido crítico de la «Revue Bleue». Ambos enumera los esfuerzos que han hecho por sí mismas algunas de aquellas universidades, como las de Grenoble y Mompellier, especialmente por lo que se refiere a estudios literarios y históricos, y hubieran podido citar del mismo modo a la Tolosa. Han organizado cursos de estudios extranjeros, invadiendo zonas que deberían estar reservadas a nuestra propia actividad y que todavía no han encontrado cauce en el ambiente de la Universidad española. Tal es quanto concierne a la filología romántica, a las literaturas ibéricas y a la estética catalano-provenzal.

Y ahora las disputan ya immigración de estudiantes y pensionados, el dolor de una nueva Alsacia y Lorena, en una Alsacia y Lorena del espíritu, alige a los patriotas como si se tratase de una usurpación y de una afrenta histórica. «La Diputación de Barcelona—decía Mr. Amadeo—ha votado recientemente una importante cantidad para el envío anual de certos número de estudiantes a otras aulas de Alemania. Es éste preguntarnos por qué razones no nos dedicamos nosotros a obtener las mismas veniales y por qué no nos proponemos atraer hacia nuestro país a la flor de la intelectualidad de nuestros vecinos. El genio francés, no es mal veces más simpatiqu a la juventud española. La juventud italiana y hasta la de América del Sur, y no posee cualidades para influir sobre el clima más profundamente? Todas nuestras universidades nacionales deberían, pues, esforzarse en multiplicar las relaciones científicas de Francia con esos países latinos, en los cuales el pensamiento francés encuentra todavía un terreno favorablemente preparado. En las mismas quejas dolorosas pronunciadas por Mr. Ernest Charles, el distinguido crítico de la «Revue Bleue». Ambos enumera los esfuerzos que han hecho por sí mismas algunas de aquellas universidades, como las de Grenoble y Mompellier, especialmente por lo que se refiere a estudios literarios y históricos, y hubieran podido citar del mismo modo a la Tolosa. Han organizado cursos de estudios extranjeros, invadiendo zonas que deberían estar reservadas a nuestra propia actividad y que todavía no han encontrado cauce en el ambiente de la Universidad española. Tal es quanto concierne a la filología romántica, a las literaturas ibéricas y a la estética catalano-provenzal.

Y ahora las disputan ya immigración de estudiantes y pensionados, el dolor de una nueva Alsacia y Lorena, en una Alsacia y Lorena del espíritu, alige a los patriotas como si se tratase de una usurpación y de una afrenta histórica. «La Diputación de Barcelona—decía Mr. Amadeo—ha votado recientemente una importante cantidad para el envío anual de certos número de estudiantes a otras aulas de Alemania. Es éste preguntarnos por qué razones no nos dedicamos nosotros a obtener las mismas veniales y por qué no nos proponemos atraer hacia nuestro país a la flor de la intelectualidad de nuestros vecinos. El genio francés, no es mal veces más simpatiqu a la juventud española. La juventud italiana y hasta la de América del Sur, y no posee cualidades para influir sobre el clima más profundamente? Todas nuestras universidades nacionales deberían, pues, esforzarse en multiplicar las relaciones científicas de Francia con esos países latinos, en los cuales el pensamiento francés encuentra todavía un terreno favorablemente preparado. En las mismas quejas dolorosas pronunciadas por Mr. Ernest Charles, el distinguido crítico de la «Revue Bleue». Ambos enumera los esfuerzos que han hecho por sí mismas algunas de aquellas universidades, como las de Grenoble y Mompellier, especialmente por lo que se refiere a estudios literarios y históricos, y hubieran podido citar del mismo modo a la Tolosa. Han organizado cursos de estudios extranjeros, invadiendo zonas que deberían estar reservadas a nuestra propia actividad y que todavía no han encontrado cauce en el ambiente de la Universidad española. Tal es quanto concierne a la filología romántica, a las literaturas ibéricas y a la estética catalano-provenzal.

Y cuando les disputan ya immigración de estudiantes y pensionados, el dolor de una nueva Alsacia y Lorena, en una Alsacia y Lorena del espíritu, alige a los patriotas como si se tratase de una usurpación y de una afrenta histórica. «La Diputación de Barcelona—decía Mr. Amadeo—ha votado recientemente una importante cantidad para el envío anual de certos número de estudiantes a otras aulas de Alemania. Es éste preguntarnos por qué razones no nos dedicamos nosotros a obtener las mismas veniales y por qué no nos proponemos atraer hacia nuestro país a la flor de la intelectualidad de nuestros vecinos. El genio francés, no es mal veces más simpatiqu a la juventud española. La juventud italiana y hasta la de América del Sur, y no posee cualidades para influir sobre el clima más profundamente? Todas nuestras universidades nacionales deberían, pues, esforzarse en multiplicar las relaciones científicas de Francia con esos países latinos, en los cuales el pensamiento francés encuentra todavía un terreno favorablemente preparado. En las mismas quejas dolorosas pronunciadas por Mr. Ernest Charles, el distinguido crítico de la «Revue Bleue». Ambos enumera los esfuerzos que han hecho por sí mismas algunas de aquellas universidades, como las de Grenoble y Mompellier, especialmente por lo que se refiere a estudios literarios y históricos, y hubieran podido citar del mismo modo a la Tolosa. Han organizado cursos de estudios extranjeros, invadiendo zonas que deberían estar reservadas a nuestra propia actividad y que todavía no han encontrado cauce en el ambiente de la Universidad española. Tal es quanto concierne a la filología romántica, a las literaturas ibéricas y a la estética catalano-provenzal.

Y cuando les disputan ya immigración de estudiantes y pension

discutiran un tema del doctor Ferrer y Píera, els doctors Soler y Farnés y Monset, y el doctor Lloret continuará'l seu.

La secció d'excursions de l'Atenea E. P. visitarà avui l'exposició i fàbrica de ceràmica de don Domingo Mata, situada en el carrer de Roger de Flor.

Punt de reunió: Arc del Triomf, a les 6 del matí.

—A les èpoques de malalties infeccioses s'ha de tenir molt compte de coméixer la procedència de l'aigua que's beua. Molts metges recomanen beure l'aigua de Vichy Català que està feta de microbis per sortir del manantial a 60 graus de temperatura. Les ampollas porten els distintius al nom «Societat Anònima, Vichy Català».

D'Instrucció

La Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció, desitjosa de contribuir a la mida de les seves forces, a desenrotillar l'afició als assumptes pedagògics, ha organitzat una sèrie de conferències per les quals han promès llur concurs, valiosos elements dels còs docent. Per la primera hi està nomenada ponent la mestra de les escoles municipals donya Maria dels Àngels Municí, que tractarà de la «Missió social de la dóna», tema en la discussió del qual intervingueran altres professors. Els actes seran públics.

Del 1 al 15 del proper febrer, en el Museu Pedagògic Experimental (ample, 1, primer), quedà oberta de 12 a 13 y de 19 a 21, la matrícula pera joves y senyores, dels cursos pera les assignatures de Química, Francesc, Anglès, curs artístic de Solfeig, piano y cant, Comptabilitat y estudis pràctics del comerç.

Abdós idiomes seran confiats a professors normals de França y Anglaterra respectivament; així com en el curs de Química, se realitzaran les síntesis de Berthelot y Moissan.

Podran prepararse ab dits cursos, els que aspirin a un examen general ab vista d'entrar en la pràctica de les esmentades assignatures.

—Lola Fuller y sa troupe, Colosal atracció; danses de foc; totes les nits en el Soriano.

—Associació Obrera Nacionalista de Gracia.—El divendres, dia 5 de febrer, s'iniciarà'l curs normal, per abdós sexes, soles y no sols d'Esperanto y Francesc. Ensenyàrà l'esperanto, el distingut professor Miquel Cases, president de l'Escola Kataluna, que tant oberta la matrícula en la Secció Katalana de la Societat.

—Oli pur y garantit, de fetge de bacalà, llegímen de Noruega. Serra, Pelai, 9.

Del Govern civil

Ahir circularen per Barcelona rumors alarmants qual certesa se justificava per dir de la gent, ab la presència al mercat de la Boqueria, d'un gros escamot de guarnit. Se parlava de que s'havien trobat passquins y anònims menassant ab reproduir els atentaits brutals de que ha estat víctima la ciutat de Barcelona, y durant tot el dia aquell pacífic veïnat estigué espaurit.

Erguerat el senyor Ossorio sobre la certesa d'altals rumors, la va negar en rodó, afirmando que havia fet seguir la guarda de peu per fer descansars als de cavalleria que patrullen per les nits. Y afirmando que durant aquest dies veurem lo mateix.

S'ha de confessar que les explicacions del senyor Ossorio no convencen a magú y que si les seves paraules y no lo absurd de dls rumors, haguessin tingut de fer reformar la tranquilitat a la gent, no s'hauria pas aconseguit.

—Les foques del Soriano, en sos meravellosos treballs, competeixen ab els millors artistes del món.

Ha començat a funcionar la secció de ciclistes d.l.c.s de seguretat.

Altres, després d'esser passada la llista, varan dirigir-se els guardes al Parc a fer instrucció.

Per al seu funcionament el governador ha dictat les següents disposicions:

Se crea en el cuerpo de Seguridad una secció ciclista formada per un teniente, un sargent, dos cabos, cuatro guardias de primera y diecisíe de segona.

La secció forma part integrante de la quinta companyia, y dependerà directamente de su capitan.

Cada unitat constarà normalment de una classe y tres guardias. Podrà, sin embargo, augmentar o disminuir este número el Jefe Superior de Policia cuando las circumstancies lo aconsejen.

Las patrullas no rendiran nunca horas fijas de servicio ni conocerán con anticipación el itinerario que han de recorrer.

El Jefe de Policia ordenará cada noche al comandante de seguridad las horas a que las patrullas habrán de prestar serviciio al dia siguiente. Llevado éste y quando las patrullas estén en disposición de salir, la Jefatura de Policia entregará al director de cada una la tarjeta explicativa del itinerario que han de recorrer.

Al terminar su servicio (cuya duracion también habrá precisado la Jefatura), cada director de patrulla devolverá la tarjeta en unión de un volante subscritjo por él y explicativo de las novedades observadas durante el recorrido.

Los ciclistas llevarán siempre las llaves apagadas, y no harán uso de la bocina sino en casos de imprescindible necesidad.

El teniente, Jefe de la sección, dirigirà cada dia una patrulla distinta i inspeccióarà los trabajos de les demás.

Habrá siempre de guardar un ciclista a les órdens del governador y otro a les del Jefe Superior de Policia.

Aquesta secció està manada pel teniente señor Doguerque.

—Obsequi important. Végis darrera plana.

Lletres y arts

—LICEU.—L'Empresa, a precs de moltes persones, ha dispatxat per dimarts vinent al vespre, una representació extraordinaire de «Tannhauser», per la senyora Pasini Vitale, y els senyors Viñals y Blanchar.

A la tarda del mateix dimarts se donarà la primera representació a la tarda de «Mefistofele», per la senyora Gagliardi y els senyors Schiavazzi y Nizzoli.

En el Teatre Principal, s'ha organitzat peral dia 3 de febrer y ab la cooperació de la societat Esperanto Fortuno, una funció de benefici pels supervivents dels treballadors d'Itàlia.

Veu aquell programa.

Primer: la comèdia en un acte, original de don A. Ilanás, «Raigs Va.

Segon: L'obra d'Henry Bordeaux, «Desglas» (L'Ecran Brisé).

Tercer: Concert en Esperanto—al 73

barlont senyor Ernest Reig cantarà «La Vojor», poesia de L. Zamenhof, música de R. Desnys, «Kantos» poesia de J. Selever, música de J. Suné, b) El tenor senyor Franco Rayer cantarà el famós racconto de la gran òpera del Mestre Wangner, «Lohengrin», que tant èxit obtingué cantant en idiomà Esperanto en el Teatre del Bosco, «Los Angeles» poesia de V. Devjanin Bosc.

Quart: El monòleg en Esperanto, original de P. Puigjá y Valls, «Okaza artista», desempenyat pel senyor L. Cabré, de la societat «Espero Kataluna».

Quint: L'obra de Moliera, «El casament per forcas».

Sisè: L'aplaudit Quintet del Teatre executarà l'himne de l'esperanto, del mestre D. Menil, «La Espero».

En el concert celebrat pel Circul Artistic pera premiar el projecte d'invitació que deu adoptar-se pera la tarda que vindrà lloc el dia 17 del proper mes de febrer, en el saló de teatres del Gran Teatre del Liceu, se va concedir el premi a don Joan Colom y obtingueren accèssits els senyors don Guillem de Grau y don Baldomer Gil y Roig.

La Schola Orfeònica donarà aquest matí, a dos quarts d'onze, en el teatre El Dorado, el concert anual dedicat als seus socis protectors y ab motiu de l'estrena de la senyora.

En el programa del concert hi figuren composicions de Marçel, Benimeli, Sancho Marraco, Borras de Palau, Esquerda, Zollner, Moreira, Nicolau y Grieg.

Avui, a les 5 de la tarda, tindrà lloc en el Palau de la Música Catalana, el segon Capvespre Musical Selecte. El programa es molt interessant, figurant diverses famoses obres per piano y violí, que seran interpretades pels senyors Perello y F. Via. A la tercera part la soprano lírica senyora Francisca Correa, cantarà «La fuerza bruta».

—Gran Exposició de Mobles. A. Dirat, Mendizábal, 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54.

Una nota diari la para les lleigidores

PER NEIXER LES PELLS.—Les pells de qualsevol color que siguin, necessiten netejar-se pera no ferse malva, pera lo qual podran servir els consells que posen a continuació. En la majoria dels casos basta picarles de la mateixa manera que s'picen les alfombras. Així no desprès del seu efecte resultarà tota la pell que pogués haver-hi en la pell. Y ademés té una ventadura aquest senzill procediment. Si al picar-se surten petits florets de pell, es senyal que la pell té arrels, y cal procedir tot seguit a un abó. Si les pells estan lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clar, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria usant el segó humit, abans de rejalar-s'extenen damunt d'una taula al pell per avall y se les esponia bé a la llum. Després de netes se deixen esteses y tivantes, subjectes per les puntes o ab un abraçat. Mentre s'han estat lacades, no es prou el metode anterior pera netejar-les. En aquest cas, sempre que les pells no siguin de xinxilla, armini, guinea blanca o marxa sabellina, dona bons resultats l'empleu del segó. Se tira un grapat de segó en una olla d'aigua y se posa al foc fins que bull. Després se treu el segó ben escurrat y ab ell se frega la pell bona estona. Si se sent s'arriba la pell y per acabar de trenar el humitat se pot tirar un xic de maïsa seca.

Per a les demés pells de colors clars, també tacades, el millor remei es la magnesia en pols y la farina, barrejades en proporcions iguals. Abdous matres han d'estar assecades al forn, però no torrades, perqüè els taceren les pells en lloc de rejalar. Pera que les pells no s'arrinvi, cosa que passaria

Revista mondial

COQUELIN

Prop de Paris, en la casa de Pont-aux-Dames que ell havia fet aixecar pera recullir en llur vellesa als artistes pobres, ha mort el famós actor cómic Coquelin. L'universal amomenada del gran artista, me reix que en aquesta secció li dediquem algunes ratlles de biografia, però compleix la primera notícia de la seva mort publicada en la secció telegràfica.

Constant Coquelin, el major, nasqué en 1841, a Boulogne-sur-Mer.

En els seus primers anys, sortí de la primera escola, Coquelin treballà de fornir, a casa del seu pare. Però l'ofici no l'aconsejava i se sentia cridar a cosa més enllairada que pastar i repartir pà per les cases. Abandonà la casa i y se dedicà a recitar versos pels teatres, junt ab el seu germà que també sentia imperiosament la mateixa vocació.

Decidí a dedicar-se a l'escena i comprendent que li calia una cultura artística que no tenia, anà a París i ingressà al Conservatori. En 1859 entrà ab el primer premi a la Comèdia Francesa; essent proclamat pocs mesos després com un dels col·minals més genials. Cada paper era un nou triomf i la seva fama s'estenia per tot França y saltava les fronteres. Molt hi contribuí l'amistat que l'unia ab en Gambetta, la qual li proporcionà un dels èxits més sorollosos representant davant d'ell les noces de Figaro, en mitj d'una ovació estrepitosa de la multitud.

Aquesta representació fou un important aconteixement polític, com ho fou l'interpretació de Thermidor en 1889, quan tornà a la Comèdia d'arribada d'una tournée artística per Europa y Amèrica.

En el mateix any creà la bisbètica domata, deixant poc després la Comèdia per anar a la Renaixença la de Sarah Bernhardt. Allí també hi estigué poc, present del seu compte'l teatre de la Porte Saint-Martin, aon en 1907 estrenà el «Cyrano de Bergerac», un dels seus triomfs artístics més grans.

La seva darrera creació havia estat «L'affaire des Poissons», de Sardou. Ara feia algun temps que no tenia altra preocupació que l'estrena de «Shantecleir», de Rostand, obra ja celebre abans d'esser coneguda. Coquelin esperava d'aquesta producció l'apoteosi de la seva carrera, el coronament de la seva vida artística. Volia estrenar el «Shantecleir» del qual n'assegurava un èxit immens, y retirar-se a la casa on havia mort, pera fer una vida reposada esperant tranquilment la mort.

Altres acaben—deia—a la posta del sol. Jo acabaré quan surt el sol, al cantar el gall, en plena tirada lírica y guinyant un ull. Després podré retirarme.

Desgraciadament Coquelin morí abans d'entonar la cants de «Chantecleir» en plena glòria, en p'gen dramàtic. Un atac d'emboia, conseqüència d'una afeció grípal que li produí una angina, ha tallat la existència d'aquest artista eminent, que va viscut llargs dies de glòria esplendorosa y ha rebut per dotzenes d'anys seguits els homenatges d'un públic devot y entusiasta del seu art.

DAVIACIÓ

Encara que científicament resolt el problema de l'aviació, pera que ell pugui considerar-se solucionat en la pràctica y estableert com un sport per tothom, faltén detalls d'importància que garanteixen la vida dels aeronauts, y asseguren el vols regulars de viatges llargs. Això es sabut, car l'aviador que més profosos resultats ha aconseguit de l'aviació, Wilbur Wright, no s'ha atrevit encara a lliscar-s'hi fòra del camp d'experiències escutill, pera cobrir trajectes llargs entre una població y altra. Per aconseguir la solució total del problema, en el camp teòric y en el camp de la pràctica, una munió d'homes audits s'ha llençat coratjósament a la conquesta de l'aire en aparells voladors.

Aquí es de Berlin d'on arriba la nova de nous assaigs d'aviació, com ahir era de Nova York d'on s'és feia saber l'exit d'un enginyer electricista, Mr. Anthony, aplicant als dirigibles corrents elèctriques sense fils.

A Berlin ha estat Zipfel, un aviador ja conegut, qui s'ha llençat a l'aire, al camp de maniobres de Tempelhof, davant de una multitud que s'estenia en 30,000 persones. Se serví d'un bipòd, sistema Voisin, proveït d'un motor d'uns 30 cavalls de potència. Zipfel donà un vol complet al camp, volant a una velocitat d'uns 60 kilòmetres per hora; però el fred intensissim que feia impedí continuar la volada; l'aviador estava enrampat y apenes podia servir-se dels seus brassos per ordenjar el vol.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat: Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5, a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan de les Abadeses, a 82'00; Alacants del 4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat: Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5, a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.

El Colonial se cotisa a 74'50 y les Catlanes a 14'75.

En obligacions al comptat s'ha operat:

Alemanes del 3 per 100 a 79'75; del 5,

a 101'50; Segovies a 105'50; Sant Joan

de les Abadeses, a 82'00; Alacants del

4, a 98'40; y tanquen a 96'40.

El Orenses fluctuen entre 28'60 y 28'70.